

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **J. D.**

z wniosku prokuratora o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci terapii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 31 lipca 2023 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę podejrzanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt IV Kz 1214/22,

zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Oświęcimiu

z dnia 17 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 174/21,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić podejrzanego J. D. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając wydatkami Skarb Państwa.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Oświęcimiu postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2022 roku, sygn. akt II K 174/21 na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k. i art. 93a§2 k.k. i art. 93b§1

k.k. umorzył postępowanie wobec J. D. i zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci terapii psychiatrycznej.

Zażalenia od powyższego postanowienia wnieśli obrońca podejrzanego i kurator małoletniego pokrzywdzonego.

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 15 listopada 2022 roku sygn. akt IV Kz 1214/22 po rozpoznaniu wniesionych zażaleń, w pkt 1. zmienił pkt IV zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. P. kwotę brutto 1678,92 (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt osiem 92/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej małoletniemu pokrzywdzonemu I. D. w postępowaniu przed Sądami pierwszej i drugiej instancji; w pkt 2 w pozostałym zakresie zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy; w pkt 3 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. (Kancelaria Adwokacka w [...]) kwotę brutto 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej podejrzanemu z urzędu przed Sądem drugiej instancji; w pkt 4 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. P. (Kancelaria Adwokacka w [...]) kwotę brutto 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej małoletniemu pokrzywdzonemu I. D. z urzędu przed Sądem drugiej instancji; w pkt 5 zwolnił podejrzanego J. D. od obowiązku ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

Kasację od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie wniósł obrońca podejrzanego, zarzucając mu rażące naruszenie prawa, które miało wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegające na obrazie prawa materialnego tj. art. 244 § 1 k.k., poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, zakaz utrzymywania kontaktów orzeczony na podstawie art. 1133 k.r.o., wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie, wydanym w sprawie XI C 1154/15 mieści się w pojęciu zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, wymienionym w art. 244 k.k.

Skarżący wniósł o uchylenie w zaskarżonej części - postanowienia Sądu Okręgowego z 15-11-2022 r. sygn. akt IV Kz 1214/21 i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w części zaskarżonej kasacją oraz o zasądzenie kosztów obrony według norm przepisanych.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę podejrzanego jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 kpk.

Na wstępie rozważań podkreślić należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami procedury karnej oraz utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, kasacja strony będąca z definicji nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, może być skierowana wyłącznie przeciwko orzeczeniu sądu odwoławczego, zaś w kasacji trzeba wykazać, że to sąd odwoławczy popełnił uchybienie o randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 k.p.k. lub też w inny sposób rażąco naruszył prawo, oraz wykazać, że zarzucane w kasacji naruszenie prawa mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia sądu odwoławczego (czyli w istocie wykazanie, że uniknięcie przez sąd odwoławczy określonych uchybień wymienionych w kasacji musi stwarzać realną perspektywę wydania orzeczenia odmiennego w swojej treści, niż to zaskarżone kasacją). Zgodnie z wieloletnim utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, oba te warunki, tj. rażące naruszenie prawa i istotny wpływ na treść wyroku, muszą wystąpić łącznie, a brak jednego z nich zawsze skutkuje uznaniem kasacji za bezzasadną. Przyjmuje się również, że o ile tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze odnoszą się do całego postępowania sądowego, to uchybienia określane jako „inne rażące naruszenie prawa”, muszą być ściśle powiązane z postępowaniem odwoławczym. Zaznaczyć także należy, że z ukształtowanej historycznie istoty postępowania kasacyjnego wynika, że nie stanowi ono trzeciej instancji, ani nie oznacza ponownego rozpoznania sprawy zakończonej już przecież prawomocnym wyrokiem. Celem tego postępowania jest wyłącznie zbadanie zarzutów zawartych w kasacji skierowanej pod adresem sądu odwoławczego a sprowadzających się do zakwestionowania sposobu jego postępowania i zakresu przeprowadzonej przez ten sąd kontroli instancyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt III K 42/16, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 2021 r., sygn. akt II KK 593/21).

Podkreślić również należy, że w sytuacji podniesienia w kasacji zarzutu rażącego naruszenia przepisów prawa innych niż te o których mowa w art. 439 k.p.k., to autor tego nadzwyczajnego środka odwoławczego powinien wykazać, w sporządzonej przez niego kasacji, zaistnienie w tej konkretnej sprawie obydwu kumulatywnie wymaganych przez ustawę warunków, tj. zarówno rażącego naruszenia przez sąd odwoławczy określonego przepisu prawa jak również potencjalnie istotnego wpływu tego naruszenia prawa materialnego lub procesowego na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia, przy czym nie może to być uzasadnienie ogólnikowe.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że sformułowany w kasacji zarzut rażącego naruszenia przez sąd odwoławczy przepisu prawa materialnego jest całkowicie bezpodstawny. Skarżący winien mieć na uwadze, że w kasacji można podnieść wyłącznie zarzut rażącego naruszenia prawa odnosząc go do orzeczenia sądu odwoławczego. Zarzut ten winien dotyczyć tych norm prawnych, które były (lub powinny być) przez ten sąd stosowane. Natomiast w sytuacji, kiedy sąd odwoławczy przedmiotowe orzeczenie zmienił tylko w ten sposób, że zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. P. kwotę 1678,92 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej małoletniemu pokrzywdzonemu, a w pozostałym zakresie utrzymał postanowienie w mocy, to jest oczywiste, że w takiej sytuacji bezpośrednio nie stosował art. 244 k.k., a tym samym nie mógł dopuścić się obrazy prawa materialnego. Utrzymując wyrok w mocy lub uchylając go i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sąd drugiej instancji działa na podstawie przepisów prawa procesowego, oceniając według określonego w tych przepisach standardu kontroli odwoławczej, zawarte w środku zaskarżenia zarzuty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2022 r. IV KK 75/22, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2021 r., V KK 164/21). Zatem jedynym zarzutem, jaki mógł zostać postawiony przez obrońcę w kasacji, jest ten dotyczący rażącego naruszenia standardu kontroli odwoławczej w zakresie uprzednio złożonego zażalenia.

Z wyżej wskazanych powodów kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna na podstawie art. 535 § 3 kpk. O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono zaś na podstawie art. 624§1 k.p.k.

[PGW]

[f.n]